

Hösten försvinner, vintern den kommer, Lillflugan
täckte får;
Täckte av is, som bär häst och timmer, ända tills
det blir vår.
Vintern känns frisk och snön härligt glittrar, glittrar
som fin kristall,
I bland nordanvinden nyper i kinden, vintern är kall.
Men in i stugan, bredvid vår brasa.
Bore ej når, han ute får rasa.
Skönt få sig värma vid öppna spisen,
Skön är ock vintern båd' kall och blid.

O, vad naturen ändå är härlig här uti Svealund.
Här vill jag leva, här vill jag vara intill min sista
stund.
Skönare plats jag aldrig kan finna knappast uppå
vår jord,
Ljuvt klingar namnet, skönaste namnat, här uti nord.
Och när jag här ej längre får vara,
Till sista färden rustas att fara
Då Johan Käller, vilar så säller,
Tagit farväl utav Svealund.

